

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

Eđitime Erken Eđitimle Bařla

Pamuk Kedi Söyle Bakalım

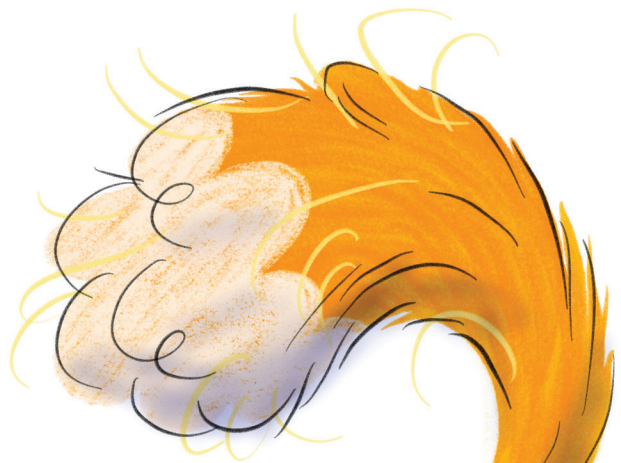
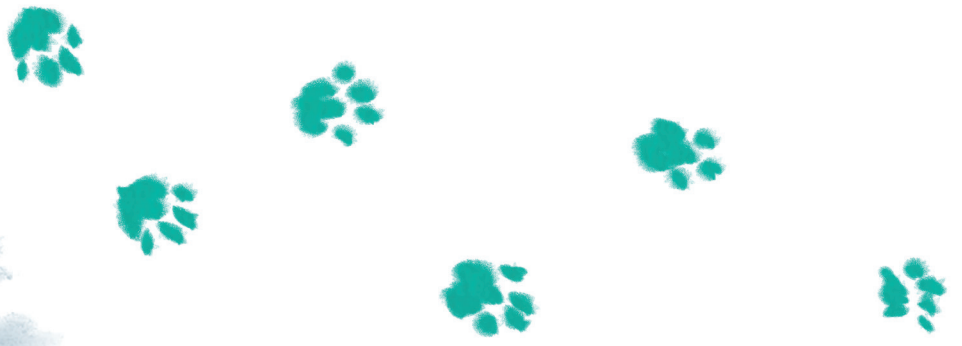
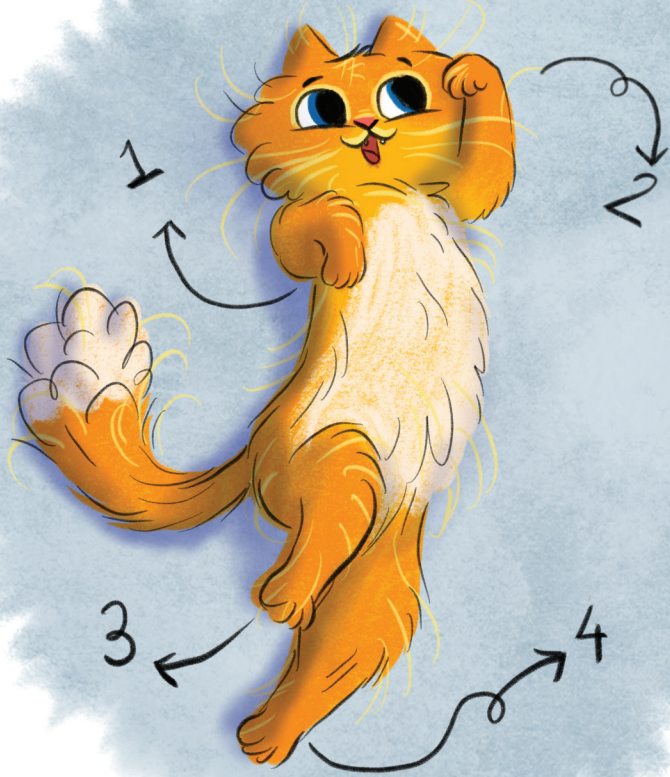
“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmac zorunda deđildir.”

Pamuk Kedi Söyle Bakalım

Önde iki patim var benim,
arkada iki patim.
Bunları toplarsak dört eder.
Halı tırmalamayı çok severim.
Koltukları da tırmalarım ama annem uyarıyor.
O zaman sessizce yürürüm.
Kardeşim Pamuk'un yanına devrilirim.
Patilerimi yalar, uyurum.

Pamuk hep, "Beni rahat bırak!" diyor.
O benden küçük.
O kadar küçük ki rüyasında bile süt içer,
annemi çağırırken ağlar gibi miyavlar.
Bebek işte.

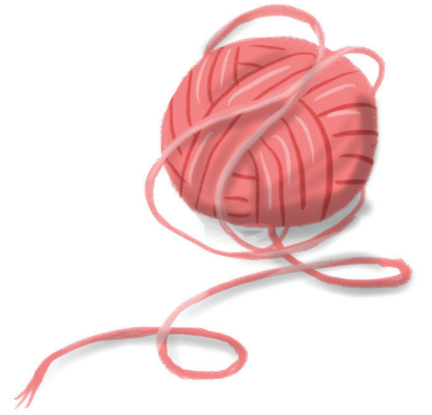
Kardeşime, "Say bakalım." diyorum:
Sonra patilerini sırayla tutuyorum, o söylüyor.
Ön sol patisini tutuyorum: "Bir!"
Ön sağ patisini tutuyorum: "İki!"
Arka sağ patisini tutuyorum: "Üç!"
Arka sol patisini tutunca
yine aynı şeyi söylüyor: "Üç!"

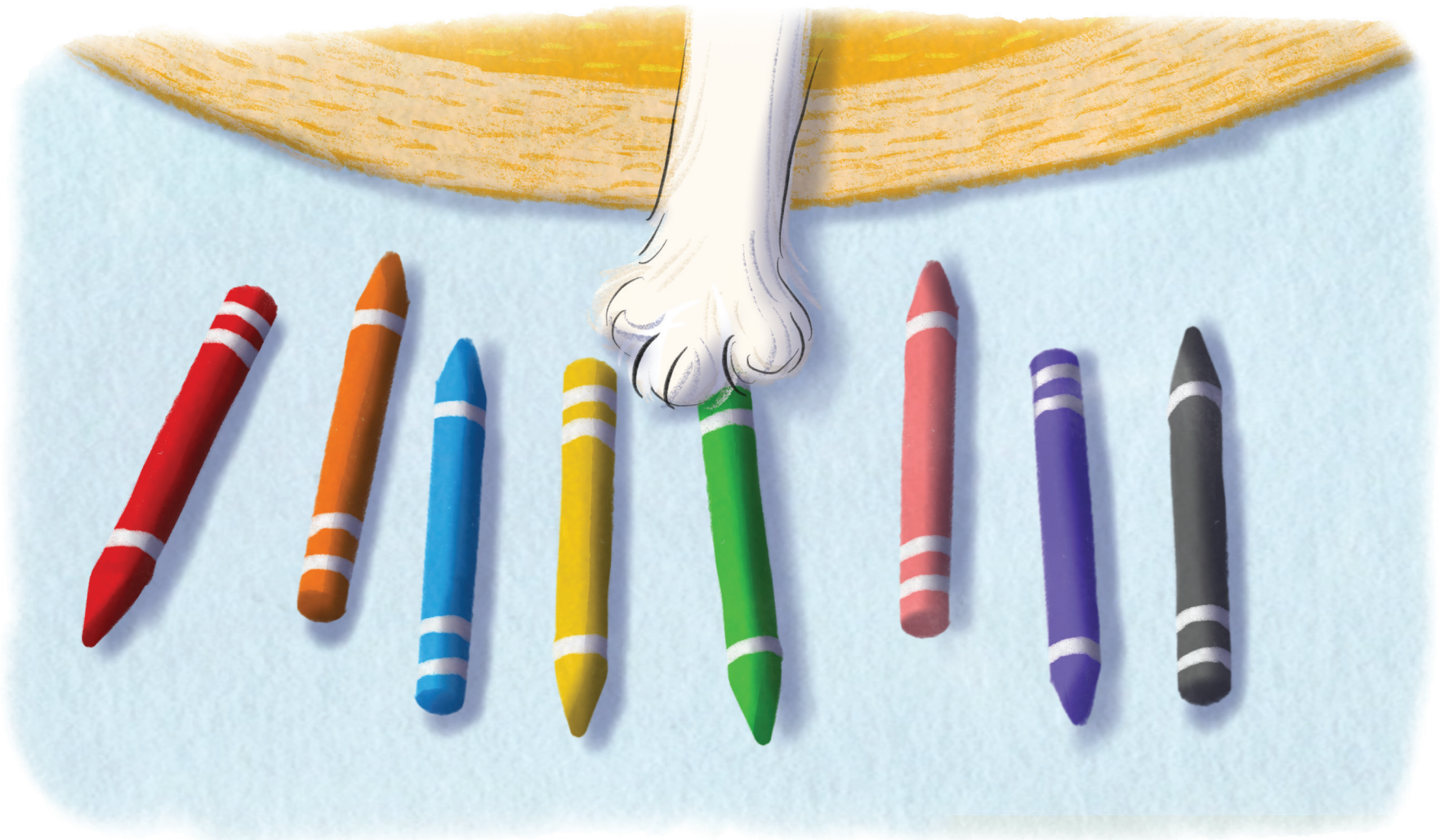
Tek tek söyletiyorum ona.
"Benim söylediğimi yinele" diyorum.
O zaman bir, iki, üç, dört diye sayabiliyor.
Ama ne zaman "Hadi kendin say." desem
"Bir, iki, üç" diyor,
gözüme bakıyor ve alay eder gibi
dört diyeceğine "Üç!" diyor.

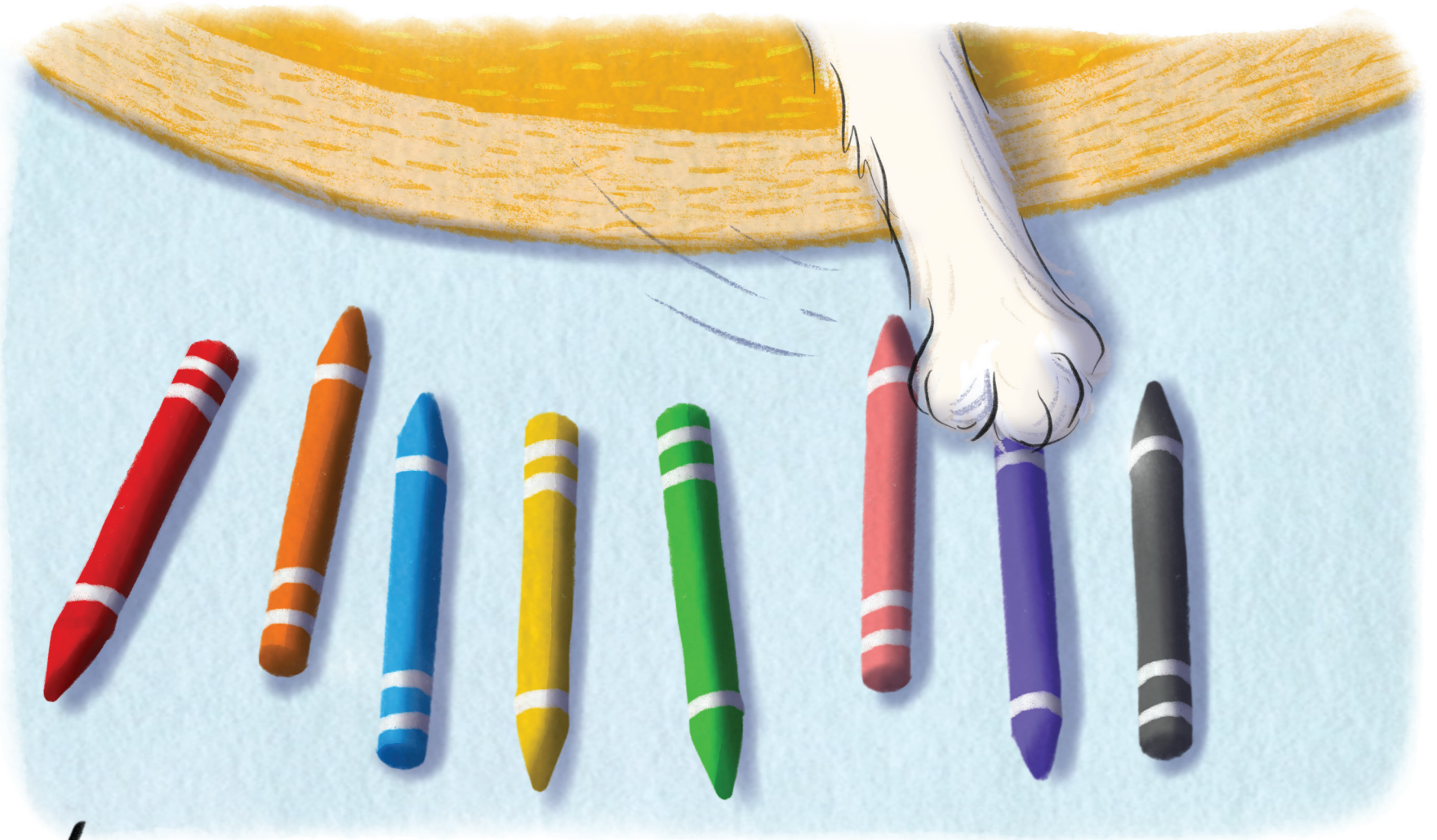

Düşünürken düşünürken,
renk oyunu geldi aklıma.
Renkli kalemleri önüne koydum ve dedim ki:
"Ben bir renk söyleyeceğim,
sen o rengin üzerine patini koyacaksın."

"Hazırım, söylüyorum" dedim ve bağırdım:

"Mavi!"

Olacak şey değil! yeşile koydu patisini.

"Kırmızı!"

Sarıya bastı.

"Turuncu!"

Mor rengi gösterdi.

Gülmeye başladım: "Şaka mı yapıyorsun?"

Pamuk kedi hiçbir şey anlamamış gibiydi.

"Ne var ki?" diye sordu.

Tam ona renkleri göstereyim derken

neşeyle zıpladı ve uyumaya gitti.

Sütümü içtim.

Kuyruğumu yakalamaya çalıştım.

Musluktan damlayan suyu içtim.

Baktım, Pamuk kedi uyanmış.

Yaladım sırtını. Başımı başına sürttüm.

Kıkırdadı. Güldü.

Yere yatıp yuvarlandık. Onu şakacıktan ısırdım.

Sırtıma aldım.

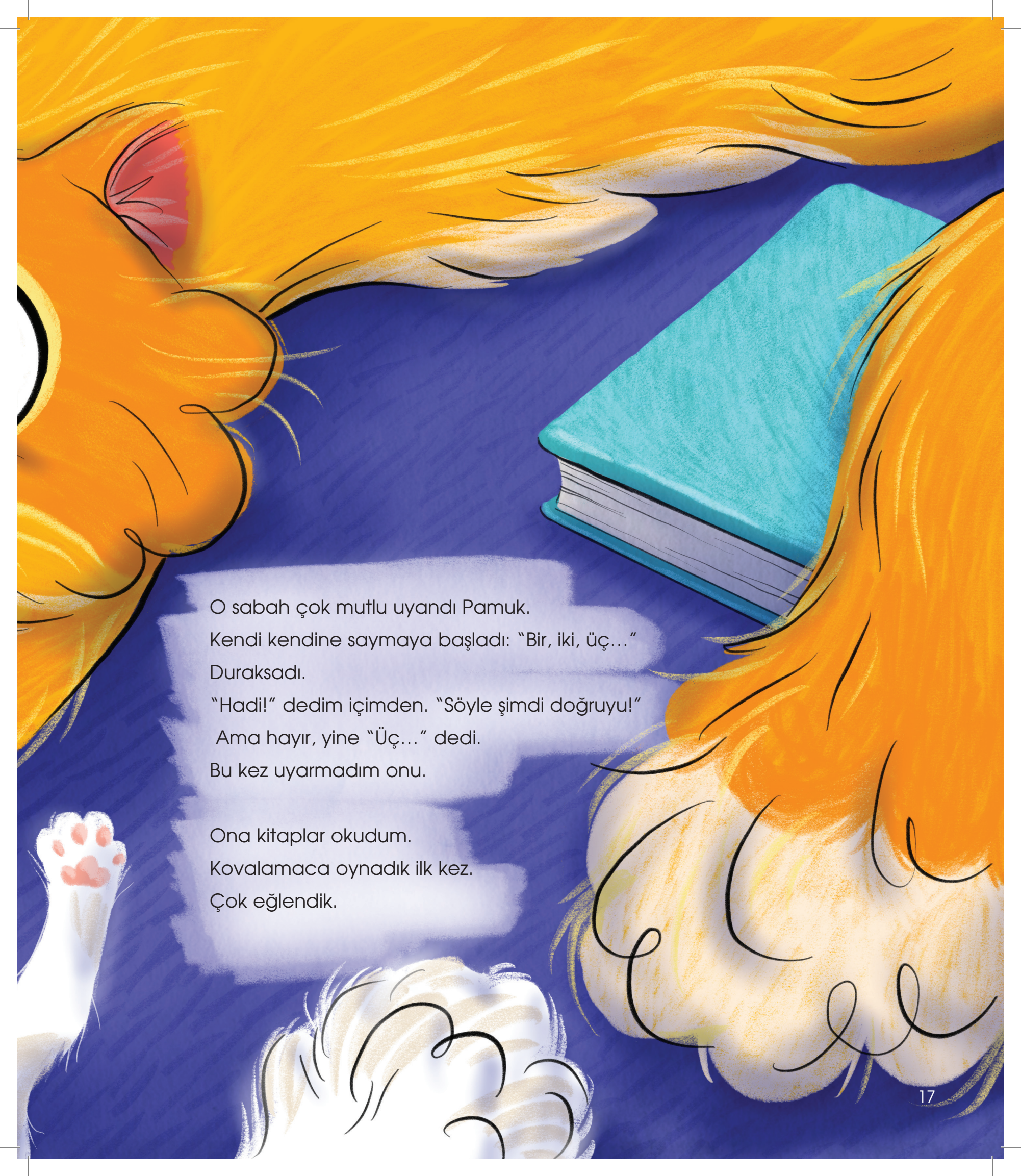
Kuyruğumu başına sürdüm.

Birlikte uyuduk o gece.

Zaman zaman patimle patisini tuttum.

Kulağına mırıldadım.

O sabah çok mutlu uyandı Pamuk.
Kendi kendine saymaya başladı: "Bir, iki, üç..."
Duraksadı.
"Hadi!" dedim içimden. "Söyle şimdi doğruyu!"
Ama hayır, yine "Üç..." dedi.
Bu kez uyarmadım onu.

Ona kitaplar okudum.
Kovalamaca oynadık ilk kez.
Çok eğlendik.

Ertesi sabah Pamuk koşarak yanıma geldi:
"Sayabiliyorum artık!" diye neşeyle bağırdı.
"Say o zaman."
Sevinçle guruldadı ve gözüme baka baka saydı:
"Bir, iki, üç... Üç!"
Gülmekten yerlere yattım.
Pencereye baktı ve pencereyi resim sanarak şöyle dedi:
"Duvardaki ışıklı resim ne güzel!"
Çok güldüm.

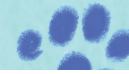
Bütün bunları beni eğlendirmek için yaptığını biliyordum artık.
Pamuk kedi, canım kardeşim.
O bana gülmeyi öğretti.

Dört ayađım var benim.
Önde iki pati,
arkada iki ayak.
Bunları toplarsak dört eder.
Halı tırmalamayı çok severim.
Koltukları da tırmalarım ama annem uyarıyor.
O zaman sessizce yürürüm.
Kardeşim Pamuk'un yanına devrilirim.
Patilerimi yalar, uyurum.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

